

Republika Hrvatska
Općinski sud Vinkovcima
Trg bana Josipa Šokčevića 17
32100 Vinkovci

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A
I
R J E Š E N J E

Općinski sud u Vinkovcima, OIB: 77561654785 po sucu Mariji Pavlović, kao sucu pojedincu u pravnoj stvari tužitelja Mario Boros iz Andrijaševaca, Nikole Tesle 19, OIB: 47722830130 zastupan po Vedranu Bikiću, odvjetniku iz Vinkovaca protiv tuženika Privredne banke Zagreb d.d., Radnička cesta 50, Zagreb, OIB: 02535697732 zastupana po punomoćniku Hrvoju Matiću, odvjetniku iz Zagreba, radi utvrđenja ništetnosti i isplate, nakon zaključene glavne i javne rasprave, održane u nazočnosti tužitelja osobno uz zamjenika punomoćnika Anju Draženović, odvjetnicu iz Vinkovaca, 3. lipnja 2026., objavljene na temelju čl. 335. ZPP-a, 16. lipnja 2026.

p r e s u d i o j e

- I Utvrđuje se ništetnom odredba članka 13., stavka 2. Ugovora o kreditu broj 9021187340, sklopljenog između tužitelja i tuženika dana 15. veljače 2017., a koja odredba glasi: *„Korisnik kredita obvezuje se prije korištenja ili istovremeno s korištenjem kredita platiti Banci naknadu za obradu kreditnog zahtjeva u visini od 1,00% (slovima: jedanposto) od iznosa kredita, sukladno Tarifi Banke u kreditnom poslovanju.“*.
- II Nalaže se tuženiku Privredna banka Zagreb d.d., Zagreb, Radnička cesta 50, OIB: 02535697732, da tužitelju Mario Boros, Vinkovci, Ivana-Antuna Fitzy 14, OIB: 47722830130, isplati iznos od 252,17 EUR (dvjestopedesetdvaeura i sedamnaestcenti), skupa s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom tekućom od dana 18. veljače 2017. pa do isplate, a koja kamata teče po stopi u smislu čl.29. st. 2. i 8. Zakona o obveznim odnosima, odnosno do 31. prosinca 2007. po stopi od 15%, od 1. siječnja 2008. do 31. srpnja 2015. u visini eskontne stope HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanom za pet postotnih poena, od 1. kolovoza 2015. do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima, izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja

koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30. prosinca 2023. pa do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za osam postotnih poena, a u ostalim odnosima za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve to u roku od 15 dana.

- III Nalaže se tuženiku da tužitelju isplati troškove parničnog postupka u iznosu od 916,36 eura sa zateznim kamatama počev od dana donošenja prvostupanjske presude pa do isplate, po stopi u smislu čl. 29., st. 2. i 8. Zakona o obveznim odnosima, u roku 15 dana.

r i j e š i o j e

- I Određuje se vrijednost predmeta spora u iznosu od 1.579,39 eura.

Obrazloženje

1. Tužitelj je podnio tužbu radi utvrđenja ništetnosti i isplate. U tužbi navodi da je s tuženikom dana 15. veljače 2017. godine zaključio Ugovor o kreditu u kojem je čl. 13. st. 2. ugovorena obveza tužitelja na plaćanje naknade za obradu zahtjeva i odobravanja kredita, bez da mu je prethodno ili naknadno jasno ili dvosmisleno objasnio svrhu odnosno predočio strukturu navedenih troškova. Tužitelj dalje navodi da mu je tuženik na ime naknade naplatio iznos od 1.900,00 kuna što u protuvrijednosti eura iznosi 252,17 eura. Tužitelj dalje navodi da u okolnostima kada se radi o odredbi ugovora o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo što je prouzročilo značajnu neravnotežu u pravima i obvezama strana na štetu potrošača čime se nepoštена ugovorna odredba ima smatrati ništetnom, tužitelj predlaže da sud donese presudu ništetnom odredbu čl. 13. st. 2. predmetnog Ugovora o kreditu te naložiti tuženiku da mu isplati iznos od 252,17 eura kao i troškove postupka.

2. U odgovoru na tužbu tuženik se u cijelosti protivi tužbi i tužbenom zahtjevu, u bitnom prigovarajući naznačenoj vrijednosti predmeta spora, ističući prigovor zastare kao i negiranje navoda tužitelja da je zbog ugovaranja sporne naknade došlo do znatne neravnoteže u pravima i obvezama ugovornih strana. Tuženik čini nespornim da se u konkretnom predmetu radi o tipskom ugovoru te u podnesku od 1. lipnja 2026. ističe da ne spori datum i visinu naknade za obradu kredita, već da je sporan samo osnov tužbenog zahtjeva zbog čega predlaže da sud odbije tužbeni zahtjev tužitelja te ga obveže na naknadu troškova postupka tuženiku.

3. U odnosu na prigovor tuženika u pogledu vrijednosti predmeta spora i da je ista previsoko postavljena valja navesti kako kod utvrđivanja vrijednosti predmeta spora u čl. 37. ZPP-a, ako jedna tužba protiv istog tuženika obuhvaća više zahtjeva koji se temelje na istoj činjeničnoj i pravnoj osnovi VPS se određuje prema zbroju vrijednosti svih zahtjeva. Sukladno navedenoj odredbi tužitelj je naznačio vrijednost predmeta

spora u iznosu 1.579,39 eura i to na način da za deklaratorni zahtjev iz točke 1. tužbenog zahtjeva određuje vrijednost predmeta spora od 1.327,22 eura, a kondemnatorni zahtjev u točki 2. iznos isplate 252,17 eura. Oba ova tužbena zahtjeva su glavni zahtjevi istaknuti tužbom, čija se vrijednost utvrđuje s brojem vrijednosti svih zahtjeva istaknutih u tužbenom zahtjevu. Tužitelj je sukladno odredbama Zakona o parničnom postupku pravilno i zakonito označio VPS, pa ostaje vrijednost predmeta spora kako ga je tužitelj označio u tužbi slijedom čega je odlučeno kao u izreci rješenja.

4. U dokaznom postupku sud je izvršio uvid u ugovor o kreditu (list 7-13 spisa), potvrde o ulaznoj naknadi (list 14 spisa), izračun konverzije (list 20 spisa), te je izveden dokaz saslušanjem tužitelja na ročištu održanom dana 3. lipnja 2026. godine (list 133-136 spisa).

5. Cijeneći rezultate dokaznog postupka kako cjelokupnog, tako i svakog pojedinačno, a na osnovi čl. 8. Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 112/99, 117/03, 88/05, 84/08, 96/08, 123/08 i 57/11 u daljnjem tekstu ZPP) sud je ocijenio tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti osnovanim.

6. Među strankama je nesporno kako je tužitelj zaključio sa prednikom tuženika Ugovor o kreditu temeljem kojeg je banka odobrila iznos od 214.000,00 kuna, te da su ugovorile da se tužitelj kao korisnik kredita obvezuje platiti u čl. 13. st. 2. Ugovora ugovorenu naknadu za obradu zahtjeva i odobravanja kredita u iznosu od 1,00%.

7. Nije sporno da je tuženik naplatio tužitelju troškove nastale prilikom obrade kredita sukladno članku 13. st. 2. u visini od 1,00 %, a u iznosu od 1.900 kuna (što čini iznos od 252,17 eura).

8. Sporno je da li je navedena odredba Ugovora u dijelu u kojem je ugovorena naknada troškova za obradu kredita, ništetna, te ima li tužitelj pravo na povrat zahtijevanog novčanog iznosa plaćenog na ime navedene naknade i da li je nastupila zastara potraživanja.

9. Tužitelj saslušan kao stranka iskazao je da je ugovor s tuženikom zaključio 15.2.2017. godine i da se radilo o stambenom kreditu. Također je iskazao da je kod tuženika podigao kredit jer je imao otvoren tekući račun kod Privredne banke. Nadalje je iskazao da je ranije imao nekakve male iznose kredita ali da mu je ovo bilo prvi put da je podigao veći kredit za kupnju kuće. Tužitelj je nadalje iskazao da je, prije nego što je imao namjeru zaključiti ugovor, razgovarao s osobnim bankarom i to da se raspita da li ispunjava uvjete za podizanje kredita. Nadalje je iskazao da nakon što mu je osobni bankar rekao da ispunjava uvjete za kredit koji traži, dobio je obrazac ugovora koji je pročitao ali nije siguran koliko je taj ugovor razumio. Također je iskazao da, s obzirom da je bio klijent Privredne banke, da se nije raspitivao u drugim bankama o uvjetima kreditiranja te da prilikom čitanja ugovora nije s razumijevanjem uočio odredbu čl. 13. ugovora prema kojoj se odbijaju troškovi u iznosu 1,00%. Također je iskazao da je u trenutku sklapanja ugovora bio zaposlen kao strojni kovač u firmi Unior Vinkovci te da se nije bavio nikakvim dodatnim poslom niti je imao dodatni obrt. Na kraju svog iskaza navodi da je nekretnina koju je kupio kreditom njegova obiteljska kuća u kojoj i sada živi i istu nije nikada davao u zakup ili najam.

10. Prema odredbi čl. 49. st. 1. Zakona o zaštiti potrošača (NN broj: 9/07, 125/07, 75/09, 79/09, 89/09, 133/09, 78/12, 56/13 i 41/14 dalje ZZP-a) važećeg u vrijeme zaključenja ugovora o kreditu propisano je da se ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo, smatra nepoštenom ako, suprotno načelu savjesnosti i poštenja uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača. Prema stavku 2. navedenog članka smatra se da se o pojedinoj ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo ako je ta odredba bila unaprijed formulirana od strane trgovca te zbog toga potrošač nije imao utjecaja na njezin sadržaj, poglavito ako je riječ o odredbi unaprijed formuliranog standardnog ugovora trgovca. Nadalje prema stavku 4. istog članka, ako trgovac tvrdi da se u pojedinoj ugovornoj odredbi u unaprijed formuliranom standardnom ugovoru pojedinačno pregovaralo, dužan je to dokazati. Prilikom ocjene je li određena ugovorna odredba poštena, uzimat će se u obzir narav predmeta ugovora, sve okolnosti prije ili prilikom sklapanja ugovora te ostale ugovorne odredbe.

11. Međutim, iako je riječ o ugovornoj odredbi koja je jasno i razumljivo sastavljena jer omogućuje tužitelju da u trenutku sklapanja ugovora precizno ocijeni visinu te naknade, a time i ekonomske učinke ugovaranja takve odredbe, sama činjenica da je riječ o transparentnoj odredbi ne znači ujedno da je odredba poštena.

12. Člankom 52. ZZP-a propisano je da nije dopušteno ocjenjivati jesu li ugovorne odredbe o predmetu ugovora i primjerenosti cijene nepoštene ako su te odredbe jasne, lako razumljive i lako uočljive. Stoga nadzor nepoštenosti može biti ograničen u skladu s navedenim čl. 52. ZZP-a samo ako se odredba kojom se od potrošača zahtijeva plaćanje naknade za obradu i odobrenje kredita odnosi na neku od dviju u tom članku navedenih kategorija.

13. Uzimajući u obzir prirodu predmetnog Ugovora te njegov pravni i činjenični kontekst, kao i činjenici da je riječ o obvezi koja se plaća prilikom prvoga korištenja, prema pravnom shvaćanju ovog suda nije riječ o odredbi koja utvrđuje bitnu činidbu korisnika kredita, niti je riječ o elementu ugovora o kreditu koji definira bit tog ugovornog odnosa.

14. Osim toga, odredbu članka 52. ZZP-a valja tumačiti na način da se druga kategorija odredbi čija se eventualno nepoštena priroda ne može ocijeniti („cijena“) odnosi samo na primjerenost predviđene cijene ili naknade i usluge ili robe koju treba zauzvrat isporučiti, a razlog za to izuzimanje leži u činjenici da ne postoji nikakva tablica ili pravni kriterij koji bi mogli dati okvir i smjer provjeri te primjerenosti.

15. Ugovorne odredbe o naknadi koju potrošač duguje davatelju kredita ili koje utječu na stvarnu cijenu koju potrošač mora potonjem platiti stoga načelno nisu obuhvaćene tom drugom kategorijom odredbi, osim u pogledu pitanja je li iznos ugovorom utanačene naknade ili cijene u skladu s uslugom koju je tuženi kreditor zauzvrat pružio.

16. Imajući na umu navedeno, odredba čl. 13. st. 2. predmetnog Ugovora o kreditu nije izuzeta od ocjene poštenosti.

17. U okviru te ocjene, potrebno je, u skladu s člankom 49. ZZP-a

ispitati moguće nepoštovanje načela savjesnosti i poštenja i postojanje eventualne značajne neravnoteže na štetu potrošača.

18. Kada je riječ o pitanju je li poštovano načelo savjesnosti i poštenja u smislu ZZP-a, odlučno je ocijeniti bi li tuženik, pod uvjetom da je na pošten i pravedan način poslovao s tužiteljem, mogao razumno očekivati da bi tužitelj prihvatio takvu ugovornu odredbu da se o njoj pojedinačno pregovaralo.

19. Odredbe članaka 1021. do 1024. Zakona o obveznim odnosima ne predviđaju plaćanje naknade za obradu i odobrenje kredita, a takva obveza nije predviđena niti tada važećim Zakonom o bankama.

20. Nije sporno da Ugovor ne sadrži konkretan opis troškova niti usluga koji se plaćanjem sporne naknade naplaćuju u vrijeme sklapanja ugovora.

21. Imajući u vidu zakonsku obvezu tuženika iz članka 49. st. 3. ZZP-a i činjenicu da nije riječ o samorazumljivim troškovima, očito je da je tuženik na tužitelja člankom 13. Ugovora o kreditu prenio obvezu plaćanja naknade i troškova koji ne odgovaraju stvarno pruženim uslugama ili troškovima.

22. Nadalje, provedenim dokaznim postupkom sud je utvrdio da tužitelj kao korisnik kredita s tuženikom kao kreditorom nije posebno pojedinačno pregovarao o ugovornoj odredbi iz čl. 13. st. 2. Ugovora, budući da je ta odredba bila unaprijed formulirana od strane tuženika, a tužitelj kao korisnik kredita nije imao utjecaja na njezin sadržaj.

23. Člankom 13. st. 2. predmetnog Ugovora o kreditu ugovorena je naknada u visini od 1,00 % od iznosa kredita, a naplaćuje se jednokratno, unaprijed. Ukupan iznos ulazne naknade prema odredbama iz čl. 13. predmetnog Ugovora o kreditu utvrđen je u visini od 1,00 %, što iznosi 1.900,00 kuna, odnosno 252,17 eura.

24. Prema odredbi čl. 1111. st. 1. ZOO-a kad dio imovine neke osobe na bilo koji način prijeđe u imovinu druge osobe, a taj prijelaz nema osnove u nekom pravnom poslu, odluci suda, odnosno druge nadležne vlasti ili zakonu, stjecatelj je dužan vratiti ga.

25. Stoga je sud ocijenio tužbeni zahtjev osnovanim te je donio odluku kao u točki II. izreke.

26. Prigovor zastare nije osnovan. Prema pravnom shvaćanju sjednice Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske održane 30. siječnja 2020. zastarni rok kao posljedica utvrđenja ništetnosti ugovora počinje teći od dana pravomoćnosti sudske odluke kojom je utvrđena ili na drugi način ustanovljena ništetnost ugovora.

27. Odluka o troškovima postupka temelji se na odredbi članka 154. stavak 1. i članku 155. Zakona o parničnom postupku te je sukladno označenoj vrijednosti predmeta spora i važećoj Odvjetničkoj tarifi tužitelju za poduzete radnje zastupanja po punomoćniku odvjetniku priznat trošak sastava tužbe, sastava podneska od

22.01.2026., zastupanja na pripremnom ročištu po 100 bodova te za pristup na ročište za objavu presude 50 bodova, što čini ukupno 350 bodova ili 700 eura, a što uvećano za PDV od 25% iznosi ukupno 916,36 eura.

28. Na dosuđeni iznos parničnog troška, sud je tužitelju priznao zateznu kamatu od dana donošenja ove presude po osnovi odredbe članka 30. stavak 2. Ovršnog zakona i čl. 29. st. 2. ZOO-a.

29. Slijedom navedenog, odlučeno je kao u točki III. izreke.

U Vinkovcima, 16. lipnja 2026.

Sudac:
Marija Pavlović

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalbu u roku od 15 dana od dana prijema ovjerenog prijepisa iste.

Žalba se podnosi ovome sudu u tri primjerka, a o njoj u drugom stupnju odlučuje Županijski sud.

OBAVIJEST:

1. Odvjetnik Vedran Bikić iz Vinkovaca – punomoćnik tužitelja
2. Odvjetnički ured Hrvoje Matić iz Zagreba – punomoćnik tuženika

Broj zapisa: **9-30889-32048**

Kontrolni broj: **02c7f-c24f0-79e5d**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Vinkovcima** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.